

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319011128
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2319011128.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Andrey Kondllovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XXXX/XX, C., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 21.11.2022, č. k. 1T/111/2019-293, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.10.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalé bydlisko D. E. XXXX/XX, C.,

odsudzuje

podľa § 158 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 3.500,- (tritisícpäťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 21.11.2022, č. k. 1T/111/2019-293 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 14.12.2018 v čase o 16.58 h v Šali na ulici Budovateľskej viedol osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf, EČ: F. XXX G., pričom počas jazdy nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu svojho motorového vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, nebral zvýšenú opatrosť voči chodcom, nedal prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádzal cez priechod pre chodcov a neskoro spozoroval chodca, ktorý prechádzal cez neosvetlený priechod pre chodcov cez ulicu Budovateľská, pričom pri odbočovaní doľava z ulice Vlčanskej na ulicu Budovateľskú neskoro zbadal chodca a došlo k zrážke s chodcom H. I. J., trvale bytom C., I. K. L. XXX/XX, ktorý pri zrážke utrpel zranenia - zlomeninu krčkov II. a III. predpriehlavkovej kosti na ľavej strane v priaznivom postavení pre konzervatívny, neoperačný postup, luxáciu, vyklbenie IV. a V. prsta ľavej nohy smerom navonok s dobou liečenia a práceneschopnosti od 14.12.2018 do 15.01.2019, čím svojím konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1

písm. c), e), f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke závažnejším spôsobom podľa § 137 ods. 2 písm. r) zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 158 Trestného zákona pri použití § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 750 eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanému pre prípad zmarenia peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku boli poškodení Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a Sociálna poisťovňa s nárokmi na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 4, ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Galanta. Kladne odpovedal na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Okresný súd na návrh prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného. Následne súd I. stupňa dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku nevykonával a oboznámil sa len s vyjadreniami poškodených, reláciami na obžalovaného, aktuálnym odpisom registra trestov, výpisom z evidencie priestupkov a pracovným posudkom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že obžalovaný z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Svojim zamestnávateľom je hodnotený ako pracovník, ktorý si svoje povinnosti plní na požadovanej úrovni. V pozícii systémového špecialistu je odo dňa 01.01.2022. Je garantom na pridelených projektoch, na ktorých sa aj aktívne zúčastňuje v rámci komunikácie s partnermi, dodávateľmi. K presunom na stretnutia zamestnanec využíva služobné motorové vozidlo. Počas svojej pôsobnosti nikdy nespôsobil nehodu, ani škodu na služobných motorových vozidlách. Doposiaľ súdne trestaný nebol. V minulosti bol jedenkrát riešený pre priestupok na úseku cestnej dopravy § 22 ods. 1 písm. l) zák. č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov - nerešpektovanie dopravnej značky alebo dopravného zariadenia. Veci bola riešená blokovou pokutou vo výške 20 eur.

Okresný súd pri úvahe o treste predovšetkým zoberal do úvahy postoj obžalovaného v prejednávanej veci. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine. Zároveň zdokladoval nahlásenie poisťnej udalosti príslušnému poisťovateľovi, ktorý v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov realizuje úhradu uplatnených a zároveň oprávnených nárokov poškodených. Okresný súd zároveň poukázal na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ súdne trestaný nebol. V minulosti bol iba 1-krát riešený pre priestupok na úseku cestnej premávky. Jednalo sa však o menej závažný priestupok. Doposiaľ ani v jednom prípade nebol sankcionovaný za zavinenie dopravnej nehody. Okrem toho okresný súd poukázal na nedostatky, ktoré boli zistené vykonanou obhliadkou miesta dopravnej nehody a znalcom z odboru cestná doprava. Dopravným inšpektorátom bola Mestu Šaľa zaslaná žiadosť na odstránenie závad, na dopravnom značení priechodu pre chodcov na ul. Budovateľskej v križovatke s ul. Vlčanskou. Bolo konštatované, že absentuje zvislé dopravné značenie IP 6 Priechod pre chodcov obojsmerne pred priechodom pre chodcov a taktiež absentuje osvetlenie značky V 6a Priechod pre chodcov v zmysle v tom čase platným čl. 22 ods. 7 II. diel, príloha č.1 vyhlášky č. 9/2009, ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke.

Okresný súd pri konštatovaní jednej poľahčujúcej okolnosti (priznanie a oľutovanie) uložil obžalovanému alternatívny trest a to peňažný trest vo výške 750 eur, pričom pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol obžalovaným úmyselne zmarený, mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov. Zároveň neakceptoval návrh prokurátora na uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu a dôvodil, že je síce pravdou, že obžalovaný zaviniel dopravnú nehodu v dôsledku porušenia zákona o cestnej premávke, ktorej následkom bola spôsobená ujma na zdraví inej osoby, avšak na druhej strane poukázal na osobu obžalovaného, na jeho postoj v prejednávanej veci, na okolnosti dopravnej nehody a v neposlednom rade aj na časový odstup, ktorý uplynul od zavinenia tejto dopravnej nehody. Mal za to, že už aj samotné trestné konanie je pre obžalovaného dostatočnou výstrahou.

Okresný súd poškodené spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a Sociálna poisťovňa, pobočka Galanta s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, keďže dopravná nehoda

bola nahlásená zmluvne zákonnej poisťovni, ktorá realizuje úhradu uplatnených a oprávnených nárokov poškodených.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta v neprospech obžalovaného, čo do výroku o treste, v ktorom namietal, že uložený trest je príliš mierny a to vzhľadom na povahu trestného činu, objektom ktorého je ochrana ľudského zdravia a mieru akou bol dotknutý verejný záujem. Mal za to, že v záujme ochrany spoločnosti je potrebné na páchatela tohto trestného činu pôsobiť aj trestom zákazu činnosti. Obžalovaný porušil pri vedení motorového vozidla dôležitú povinnosť a to závažným spôsobom, pričom išlo o ohrozenie chodca, ktorý vstúpil na vozovku a prechádzal cez priechod pre chodcov. Obžalovaný tak podľa názoru prokurátora vzbudil pochybnosť o svojej schopnosti viesť bezpečne motorové vozidlá. Uloženie trestu zákazu činnosti možno považovať za najefektívnejší a najúčinnější sankčný prostriedok ochrany bezpečnosti cestnej premávky. Prokurátor upozornil, že okrem toho obžalovaný približne 3 mesiace od spáchania trestného činu sa dopustil priestupku na úseku cestnej premávky, za ktoré konanie bol postihnutý blokovou pokutou. Navrhol, aby krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení zákonného trestu.

Obžalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu a poukázal na postoj poškodeného, ktorý súhlasil s ukončením veci zmiernom a nežiadal, aby dostal trest zákazu činnosti vedenia motorového vozidla, ospravedlnil sa mu a komunikovali spolu. Dodal, že vodičské oprávnenie využíva dennodenne. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktorom doplnil dokazovanie výsluchom obžalovaného, oboznámením listinných dôkazov – odpis CESDAP, odpis RT, odpoveď na lustráciu v Sociálnej poisťovni a aktualizovaný výpis z evidenčnej karty vodiča. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol obžalovanému uložiť prísnejší peňažný trest a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, prípadne pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru o neprimeranosti uloženého peňažného trestu uviedol, že obžalovaný sprísnenie trestu bude rešpektovať, avšak žiada, aby mu nebol uložený trestu zákazu činnosti, nakoľko v rodine je jediným šoférom. Obžalovaný vyjadril ľútosť nad tým čo sa stalo.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hocí i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Okresný súd Galanta nevykonan na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne nevyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Preto bolo potrebné výrok o treste zmeniť.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal áno, na návrh prokurátora konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonan dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Okresný súd pochybil, keď k výroku o treste nevykonan dostatočné dokazovanie, nakoľko nevykonan žiadne dokazovanie k majetkovým pomerom obžalovaného. Na základe nedostatočne vykonaného dokazovania okresným súdom bol potom obžalovanému uložený neprimerane mierny peňažný trest.

Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd za preukázané, že u obžalovaného existovala nielen poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, ale aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, keďže obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (tu okresný súd nesprávne poukázal na priestupok zo dňa 22.03.2019, ktorého sa obžalovaný nedopustil pred spáchaním trestného činu) a nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Teda prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami.

Odvolací súd ďalej zistil, že v prípade obžalovaného ide v tomto prípade len o ojedinelý exces v jeho správaní v rámci bežného života. Z odpisu registra trestov bolo zistené, že doposiaľ nebol súdne trestaný. Obžalovaný sa dopustil dvoch priestupkov menšej závažnosti a to dňa 22.03.2019 a 11.02.2023. Z výsluchu obžalovaného vyplynulo, že čistý mesačný príjem u neho činí približne 1800 eur, vlastní dve nehnuteľnosti, má úspory asi 2000 eur, vlastní automobil, má 1 dieťa, manželka je na materskej dovolenke, má 2 hypotéky, mesačne platí 750 eur. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni bolo zistené, že u obžalovaného v období január 2022 až júl 2023 bol zaevidovaný vymeriavací základ od 1689,68 eur až 4014,43 eur.

Po vykonanom dokazovaní ohľadne majetkových pomerov obžalovaného dospel krajský súd k záveru, že peňažný trest uložený obžalovanému bol neprímeraný mierny a nepostačoval by na nápravu páchatel'a, nakoľko skutočne nepredstavoval ani jeho jeden čistý mesačný príjem. Z tohto dôvodu bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výške 3.500,- eur, ktorý náležite zohľadňuje osobné a majetkové pomery páchatel'a, pričom neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali predpoklad, žeby takto uložený peňažný trest nebol schopný včas zaplatiť. Takto uložený trest považoval odvolací súd za primeraný, spravodlivý a spĺňajúci zároveň požiadavku individuálnej ako i generálnej prevencie. Pre prípad, žeby obžalovaný výkon uloženého peňažného trestu úmyselne zmaril, uložil mu krajský súd náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace.

Vzhľadom na výšku uloženého peňažného trestu tunajší súd nepovažoval za potrebné obžalovanému uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. K tomu sa ešte žiada dodať, že aj keď skutočnosti, za ktorých došlo k predmetnej dopravnej nehode, nezabývajú obžalovaného trestnej zodpovednosti za jeho konanie, vykazujú isté špecifiká, na ktoré je potrebné vziať zreteľ v záujme naplnenia požiadavky starostlivého objasnenia a zváženia všetkých okolností prípadu a individuálneho prístupu ku každému obžalovanému ako páchatel'ovi trestného činu. Úlohou súdov v procese nachádzania práva nie je rýdzo formálny pozitivistický prístup k aplikácii právnych noriem bez hľadania ducha zákona. Dôležité je to najmä v trestnom konaní, kde je povinnosťou súdov priblížiť sa k ideí individuálnej spravodlivosti nielen v otázke viny, ale aj (najmä) v otázke trestu. Opačný prístup by bol v rozpore s obsahom materiálneho právneho štátu, reflektujúceho aj na prirodzenoprávne základy právneho poriadku. Bezbrehá formálna aplikácia práva by mohla viesť často k väčšej nespravodlivosti, než ak by sa v konkrétnom prípade od aplikácie rigorózneho ustanovenia zákona ustúpilo (summum ius summa iniuria). Vzťahnuc túto ústavnú axiómu na ustanovenia Trestného zákona, upravujúce právny režim trestu zákazu činnosti a podmienky jeho ukladania (t. j. ak bol čin spáchaný v súvislosti s istou činnosťou), dospel krajský súd k záveru, že požiadavke ochrany spoločnosti a výchovy obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, bude v jeho prípade nedbanlivostného trestného činu učené zadosť uložením peňažného trestu bez paralelného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Trest zákazu činnosti, ukladany v súvislosti s trestnými činmi v doprave, je svojou povahou trestom viac preventívnym než represívnym. Má ochrániť spoločnosť pred tými, ktorí riadenie motorového vozidla nezvládli a v príčinnej súvislosti s tým inému ublížili na zdraví alebo spôsobili smrť, či už z dôvodu svojho opakovaného ľahkovážneho alebo arogantného prístupu k tejto činnosti, z dôvodu zjavne nedostatočnej skúsenosti s riadením motorového vozidla, z dôvodu ignorovania skôr uloženého trestu zákazu činnosti, z dôvodu požitia alkoholu alebo iných návykových látok pred jazdou alebo z iných relevantných dôvodov. Pri úvahách, či páchatel'ovi trestného činu trest zákazu činnosti uložiť alebo nie, by teda súd mal zohľadňovať najmä to, či možno počas doby trvania zákazu činnosti riadenia motorového vozidla dôvodne očakávať dosiahnutie vyššej ochrany spoločnosti pred týmto konkrétnym páchatel'om trestného činu oproti stavu, aký by tu bol v prípade neuloženia tohto trestu. V aktuálnej evidenčnej karte vodiča má obžalovaný evidovaný jeden priestupok dňa 22.03.2019 (v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov aj priestupok zo dňa 11.02.2023 – státie na autobusovej zastávke). V tomto prípade nešlo o nejakú arogantnú jazdu pouličného pretekára alebo nočnú jazdu z diskotéky či zábavného podniku pod vplyvom alkoholu, ani nebolo príčinou dopravnej nehody prekročenie rýchlosti či iný spoločensky závažný a morálne odsúdeniahodný dôvod. V čase nehody nebol obžalovaný pod vplyvom alkoholu. Z miesta nehody neušiel, bol ochotný poskytnúť a aj poskytol po nehode pomoc a asistenciu podľa svojich možností a schopností. Orgánom činným v trestnom konaní preukázal potrebnú súčinnosť. Účasti na hlavnom pojednávaní (ani verejnom zasadnutí) sa nevyhýbal. Všetky tieto skutočnosti umožňujú krajskému súdu dospieť k dôvodnému presvedčeniu, že účel trestu, predvídaný Trestným zákonom, bude u obžalovaného dosiahnutý aj bez súčasného uloženia trestu zákazu činnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.